

Národní divadlo moravskoslezské

Národní divadlo moravskoslezské

Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží

03.02.2025 ostravan.cz ~ Milan Bátor ~ Rubrika: Divadlo ~ Infotype: Nepojmenováno ~ Datum importu: 03.02.2025 12:48 ~ RU / den: 2 752 ~ Vydavatel: Aleš Honus ~ Země: Česko ~ AVE: 1 500,00 Kč ~ GRP: 0,03

Jaký je tvůj vztah k pohádkám? Patří Popelka mezi tvé oblíbené příběhy?

Vztah k pohádkám mám samozřejmě kladný. Kdo by nechtěl, aby celý život byl jedna velká pohádka. Snažím se o to. Pohádky jsou pro mne přirozenou protiváhou k drsným věcem, které se občas na světě dějí. Tahle pohádka je navíc plná humoru. Ten je pro mne na světě to nejdůležitější. Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží. Divák, který má takhle nastavený úhel pohledu na svět, se v této Popelce určitě najde. Vlastně jsem se bavil už od prvních zkoušek. Doufám, že se i diváci dobře pobaví.

Pohádka jako protiklad k drsným věcem. To jsi vyslovil moc hezky. V Popelce se také dějí nehezké věci. Týrání nevlastní dcery ze strany macechy a jejich dcer. Jak si ty osobně tento příběh vykládáš?

Tahle Popelka se nedá. I když nemá drahé šaty s vlečkou, dokáže chytře manipulovat se svými sestrami. Díky jejich hlouposti je dokáže nastavit tak, že nakonec dosáhne svého. Je to milý humor.

Ve světě klasické hudby je Popelka oblíbeným tématem, vzpomeňme třeba balet Sergeje Prokofjeva. Ještě před tímhle klasikem 20. století se touto pohádkou zabývala francouzská skladatelka, mezzosopranistka a pedagožka Pauline Viardot. Co bys o této osobnosti a konkrétním díle prozradil? Pauline Viardot byla především zpěvačkou, ale i klavíristkou. Na klavír ji učil hrát sám Franz Liszt. Kdybych měl charakterizovat hudbu, která v Popelce zazní, musel bych použít výraz síla v jednoduchosti. Nečekejte velkou operu s mohutnými sborovými scénami. Samotné dílo je často označováno jako „salónní opereta“. Mezi jednotlivými hudebními čísly najdete vtipný duet Barona s Hrabětem, milostný duet Prince a Popelky, uštěpačný duet Popelčinych sester a mnoho dalších emocemi nabitých částí. Ukazuje to, že Pauline Viardot dokázala napsat velmi působivou hudbu s použitím minimálních prostředků. Není nijak komplikovaná. Sází na pochopení charakteru jednotlivých postav a vykresluje je tak výstižně, jak to jenom jde. Překvapivá bohatost charakterů a emocí na poměrně malé ploše hodinového díla je samozřejmě uchopena s citlivostí pro pěvecký i klavírní part.

Jak probíhá hudební nastudování Popelky? Mohl bys vylíčit, co pro tebe obnáší zkouškový proces? Ono se řekne hudební nastudování, ale málokdo si představí, co všechno pod tím vězí...

V tomhle máme štěstí. Vždycky je to o lidech a já mám velkou radost, že máme v této inscenaci skvělý tým. Ať jsou to sólisté divadla, nebo studenti Fakulty umění, všichni jsou profesionálové a úžasní lidé. Stačí se jen domluvit na věcech, které vytvoří kompaktní celek. Každý z nás je osobitý a nabízí do hry určité výrazové prvky. Spolu pak vybereme, co se v daný moment hodí. Po dnešní zkoušce jsem si jistý, že jsme vybrali dobře. To je příjemná zpráva. Popelka bude doprovázena na klavír. Znamená to, že klavírista s nadsázkou řečeno sehraje roli orchestru i dirigenta současně?

Klavírista hraje roli partnera. Je pravda, že se při nastudování snažím být tmelícím prvkem a vystavět dílo jako celek. O tom vlastně hudební nastudování je. Na představení jsme ale partneři. Je to trochu jiné v tomhle obsazení. Dirigent je vázaný spoustou věcí, my máme daleko větší volnost. Být flexibilní je o mnoho jednodušší, když je nás na jevišti šest. Tato možnost hýbat se ve výrazových nuancích se spíš podobá komorní hudbě.

Jak obtížný je klavírní part pro tebe jako interpreta?

Klavírní part je dobře napsaný. Obsahuje technické prvky z běžné sólové klavírní literatury. I když klavír nemá ambice konkurovat pěveckým partům, velmi často se objeví dost náročná místa, která klavíristu potrápí. Dlužno říct, že nic není samoučelné. Všechno je podřízeno stavbě celku a když se klavírista trochu zapotí, je to jen proto, aby podpořil vrchol fráze nebo árie.

Popelka je romantická pohádka, je představení určeno především dětským a mladším divákům?

Těm určitě. Jsem si ale jistý, že i jejich dospělý doprovod se bude dobře bavit. Víc by k tomu určitě řekla režisérka inscenace Gabriela Petráková. Za sebe můžu říct, že mě některé dialogy dokážou rozesmát, přestože je poslouchám na zkouškách už druhý měsíc. Takových momentů je tam mnoho.

Ty jsi ale známý vtipálek, který pro legraci nejde nikdy daleko. Odráží se humor také v partituře?

Proto je mi tahle inscenace tak sympatická. Hned po melancholickém úvodu, kdy Popelka sedí ve svém pokoji a popisuje svůj osud, přichází na scénu její sestry. Tam uvidíte, jak komplexně se dá ztvárnit měšťácká hloupost. Dobře promyšlené změny tempa a zajímavé harmonie přesně charakterizují povahu postav, kterým se v jejich lidské omezenosti nemůžete nesmát. Takových momentů si divák užije mnohem víc, ale to už neprozradím.

Inscenační možnosti v komorním prostředí Divadla 12 nejsou příliš opulentní. Netrápil vás nedostatek místa?

Na tuto otázku by asi lépe odpověděli sólisté. Když poslouchám zkoušku z hlediště – tedy vlastně jako divák, je to pro mne naopak příjemné. Dialogy jsou vtipnější i tím, že se odehrávají dva metry před vámi. Vnímat mimiku zpěváků a každý detail jejich pohybu se také nepodaří každý den. A je to autentičtější. Takhle nějak autorka zamýšlela podání tohoto díla. Mimochodem já mám za klavírem místa dost (smích).

To rád slyším. Inscenace dává prostor mladým sólistům, kteří jsou na prahu své profesní dráhy. Jak se ti spolupracuje s protagonisty Popelky?

Moc dobře. Je to jedna z věcí, která této inscenaci sluší. Je to velmi uvěřitelné a opravdové. Dnešní divadlo je takové. Doby, kdy krásná princezna mohla mít v opeře klidně před padesátkou, jsou už dávno pryč. Tenkrát stačil hlas. Inscenací společného projektu **Národního divadla moravskoslezského** a Fakulty umění **Ostravské** univerzity se účastní i studenti, s ohledem na to se vybírá i konkrétní dílo k nastudování. Práce je pak přirozenější a charaktery postav se nijak nepopírají s osobností pěvce. Co je ještě důležitější, a teď se vrátím na začátek rozhovoru: moc si cením lidského přístupu všech členů našeho týmu. Je fajn spolupracovat s mladými umělci a zároveň skvělými lidmi.

Moc dobrá zpráva. Můžeme se tedy těšit na pohádkové představení, které je vtipné, kouzelné, poutavé a nenáročné. Klavírista má dost místa a emoce nemají k publiku dalekou cestu. Lepší pozvání bys snad mohl říct už jen ty jako autor hudebního nastudování a dvorní klavírista Popelky a všech dalších postav. Můžeme tě o to poprosit?

Tato inscenace je skvěle vyvážená v mnoha ohledech. Dětského diváka okouzlí barevností kostýmů a samozřejmě příběhem Popelky tak jako ho všichni známe. Pro dospělé je to přehlídka charakterů jednotlivých postav. V jejich jednání určitě poznáte situace a lidi ze svého okolí. O tom divadlo je. S lehkým úsměvem se můžete vžít do rolí postav a jejich vnitřních motivací a postojů. Když je pochopíte, můžete se naplno zasmát jim i podobným situacím, které nás každý den obklopují.

<https://www.ostravan.cz/89340/klavirista-michal-barta-pred-premierou-popelky-v-ndm-trocha-sebeironie-a-nadhledu-snad-nikomu-neublizi/>

Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží

3.2.2025 12:32 [Milan Bátor](#) [Divadlo](#) [Rozhovor](#)

Pohádkové příběhy jsou nekonečným zdrojem inspirace. Svědčí o tom i opera Popelka francouzské skladatelky, pěvkyně a pedagožky Pauline Viardotové, kterou již brzy uvede Národní divadlo moravskoslezské. Inscenace je nastudována ve spolupráci s Fakultou umění Ostravské univerzity v rámci projektu Operní akademie Ostrava. Režie se ujala Gábina Petráková a scénou navrhnul David Bazika. České přebásnění připravil Juraj Čiernik, kostýmy Marta Roszkopfová a pohybovou spolupráci Roberta Battistini. O hudební nastudování se postaral Michal Bárta, kterého jsme přizvali k rozhovoru. Premiéry Popelky se konají 6. a 8. února na komorní scéně Divadla „12“ Národního divadla moravskoslezského v Ostravě.

Klavírista Michal Bárta.
Foto: Ales Homus

Jaký je tvůj vztah k pohádkám? Patří Popelka mezi tvé oblíbené příběhy?

Vztah k pohádkám mám samozřejmě kladný. Kdo by nechtěl, aby celý život byl jedna velká pohádka. Snažím se o to. Pohádky jsou pro mne přirozenou protiváhou k drsným věcem, které se občas na světě dějí. Tahle pohádka je navíc plná humoru. Ten je pro mne na světě to nejdůležitější. Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží. Divák, který má takhle nastavený úhel pohledu na svět, se v této Popelce určitě najde. Vlastně jsem se bavil už od prvních zkoušek. Doufám, že se i diváci dobře pobaví.

Pohádka jako protiklad k drsným věcem. To jsi vyslovil moc hezky. V Popelce se také dějí nehezke věci. Týráni nevlastní dcery ze strany macechy a jejich dcer. Jak si ty osobně tento příběh vykládáš?

Tahle Popelka se nedá. I když nemá drahé šaty s vlečkou, dokáže chytře manipulovat se svými sestrami. Díky jejich hlouposti je dokáže nastavit tak, že nakonec dosáhne svého. Je to milý humor.

Ve světě klasické hudby je Popelka oblíbeným tématem, vzpomeňme třeba balet Sergeje Prokofjeva. Ještě před tímhle klasikem 20. století

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

- Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží 3.2.2025
- Janáčkův festival slaví 75 let, program jubilejního ročníku byl právě zřejmým 3.2.2025
- Ptáčci v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě: Mimořádně silná inscenace o hledání lidské identity 2.2.2025
- Koncert, na jaký se nezapomíná. Pantera v Ostravě potvrdila smysluplnost svého comebacku 2.2.2025
- Pondělním hostem žveho vysílání Rádía Ostravan bude pořadatel soutěže kapel Liheň Marek Slonina 2.2.2025
- Hudební výlety roku 2025 odstartují ve Frýdku-Místku: Pořadatelé představují i nové webové stránky 1.2.2025
- Těšínské divadlo uvedlo Máchův Máj jako pastvu pro oči plnou symbolů, lemmoty i expresivního herectví 1.2.2025
- Inscenace Kerouac ve Studiu G dokazuje, že Pavel Gejguš má dobrý cit pro komorní životopisné čty 31.1.2025
- Futurum a Roman Dragoun v Pamíku: Jízdenka do minulosti, která dává smysl i dnes 30.1.2025
- Herec Vít Roleček před premiérou Ptáčků v NDM: Mně se zatím v životě vyplatilo před nižším neutkat 30.1.2025

POSLOUCHEJTE RÁDIO OSTRAVAN

12:00 – 13:00

JAZZ

TUTU

Expectation

Více na: radioostravan.cz

KALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Úterý Čtvrtek Pátek Sobota Úterý

Pyrecult 20:00
BARRAK Music Club
04.02.2025

DIVADLO

Úterý Středa Čtvrtek Pátek Pátek

Andrzej Saramonowicz - Testosteron 18:30
Divadlo Jiřího Myrona
04.02.2025

Pavel Haas - Šarlatán 18:30
Divadlo Antonína Dvořáka
04.02.2025

OSTATNÍ

Středa Úterý Středa Úterý Středa

Barbora Ilíč. Politika identity | Přednáška 18:00
PLATO, městská galerie současného umění
05.02.2025

Kalendář akcí poskytují: **OSTRAVAINFO!!!**

Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

se touto pohádkou zabývala francouzská skladatelka, mezzosopranistka a pedagožka Pauline Viardot. Co bys o této osobnosti a konkrétním díle prozradil?

Pauline Viardot byla především zpěvačkou, ale i klavíristkou. Na klavír ji učil hrát sám Franz Liszt. Kdybych měl charakterizovat hudbu, která v Popelce zazní, musel bych použít výraz síla v jednoduchosti. Nečekejte velkou operu s mohutnými sborovými scénami. Samotné dílo je často označováno jako „salónní opereta“. Mezi jednotlivými hudebními čísly najdete vtipný duet Barona s Hrabětem, milostný duet Prince a Popelky, uštěpačný duet Popelčiných sester a mnoho dalších emocemi nabitých částí. Ukazuje to, že Pauline Viardot dokázala napsat velmi působivou hudbu s použitím minimálních prostředků. Není nijak komplikovaná. Sází na pochopení charakteru jednotlivých postav a vykresluje je tak výstižně, jak to jenom jde. Překvapivá bohatost charakterů a emocí na poměrně malé ploše hodinového díla je samozřejmě uchopena s citlivostí pro pěvecký i klavírní part.

Jak probíhá hudební nastudování Popelky? Mohl bys vylíčit, co pro tebe obnáší zkouškový proces? Ono se řekne hudební nastudování, ale málokdo si představí, co všechno pod tím věží...

V tomhle máme štěstí. Vždycky je to o lidech a já mám velkou radost, že máme v této inscenaci skvělý tým. Ať jsou to sólisté divadla, nebo studenti Fakulty umění, všichni jsou profesionálové a úžasní lidé. Stačí se jen domluvit na věcech, které vytvoří kompaktní celek. Každý z nás je osobitý a nabízí do hry určité výrazové prvky. Spolu pak vybereme, co se v daný moment hodí. Po dnešní zkoušce jsem si jistý, že jsme vybrali dobře.

To je příjemná zpráva. Popelka bude doprovázena na klavír. Znamená to, že klavírista s nadsázkou řečeno sehraje roli orchestru i dirigenta současně?

Klavírista hraje roli partnera. Je pravda, že se při nastudování snažím být tmelícím prvkem a vystavět dílo jako celek. O tom vlastně hudební nastudování je. Na představení jsme ale partneři. Je to trochu jiné v tomhle obsazení. Dirigent je vázaný spoustou věcí, my máme daleko větší volnost. Být flexibilní je o mnoho jednodušší, když je nás na jevišti šest. Tato možnost hýbat se ve výrazových nuancích se spíš podobá komorní hudbě.

Jak obtížný je klavírní part pro tebe jako interpreta?

Klavírní part je dobře napsaný. Obsahuje technické prvky z běžné sólové klavírní literatury. I když klavír nemá ambice konkurovat pěveckým partům, velmi často se objeví dost náročná místa, která klavíristu potrápí. Dlužno říct, že nic není samoúčelné. Všechno je podřízeno stavbě celku a když se klavírista trochu zapotí, je to jen proto, aby podpořil vrchol fráze nebo árie.

Popelka je romantická pohádka, je představení určeno především dětským a mladším divákům?

Těm určitě. Jsem si ale jistý, že i jejich dospělý doprovod se bude dobře bavit. Víc by k tomu určitě řekla režisérka inscenace Gabriela Petráková. Za sebe můžu říct, že mě některé dialogy dokážou rozesmát, přestože je poslouchám na zkouškách už druhý měsíc. Takových momentů je tam mnoho.

Ty jsi ale známý vtipálek, který pro legraci nejde nikdy daleko. Odráží se humor také v partituře?

Proto je mi tahle inscenace tak sympatická. Hned po melancholickém úvodu, kdy Popelka sedí ve svém pokoji a popisuje svůj osud, přichází na scénu její sestry. Tam uvidíte, jak komplexně se dá ztvárnit měšťácká hloupost. Dobře promyšlené změny tempa a zajímavé harmonie přesně charakterizují povahu postav, kterým se v jejich lidské omezenosti nemůžete nesmát. Takových momentů si divák užije mnohem víc, ale to už neprozradím.

Inscenační možnosti v komorním prostředí Divadla 12 nejsou příliš

Na tuto otázku by asi lépe odpověděli sólisté. Když poslouchám zkoušku z hlediště – tedy vlastně jako divák, je to pro mne naopak příjemné. Dialogy jsou vtipnější i tím, že se odehrávají dva metry před vámi. Vnímat mimiku zpěváků a každý detail jejich pohybu se také nepodaří každý den. A je to autentičtější. Takhle nějak autorka zamýšlela podání tohoto díla. Mimochodem já mám za klavírem místa dost (*smích*).

To rád slyším. Inscenace dává prostor mladým sólistům, kteří jsou na prahu své profesní dráhy. Jak se ti spolupracuje s protagonisty Popelky?

Moc dobře. Je to jedna z věcí, která této inscenaci sluší. Je to velmi uvěřitelné a opravdové. Dnešní divadlo je takové. Doby, kdy krásná princezna mohla mít v opeře klidně před padesátkou, jsou už dávno pryč. Tenkrát stačil hlas. Inscenací společného projektu Národního divadla moravskoslezského a Fakulty umění Ostravské univerzity se účastní i studenti, s ohledem na to se vybírá i konkrétní dílo k nastudování. Práce je pak přirozenější a charaktery postav se nijak nepopírají s osobností pěvce. Co je ještě důležitější, a teď se vrátím na začátek rozhovoru: moc si cením lidského přístupu všech členů našeho týmu. Je fajn spolupracovat s mladými umělci a zároveň skvělými lidmi.

Moc dobrá zpráva. Můžeme se tedy těšit na pohádkové představení, které je vtipné, kouzelné, poutavé a nenáročné. Klavírista má dost místa a emoce nemají k publiku dalekou cestu. Lepší pozvání bys snad mohl říct už jen ty jako autor hudebního nastudování a dvorní klavírista Popelky a všech dalších postav. Můžeme tě o to poprosit?

Tato inscenace je skvěle vyvážená v mnoha ohledech. Dětského diváka okouzlí barevností kostýmů a samozřejmě příběhem Popelky tak jako ho všichni známe. Pro dospělé je to přehlídka charakterů jednotlivých postav. V jejich jednání určitě poznáte situace a lidi ze svého okolí. O tom divadlo je. S lehkým úsměvem se můžete vžít do rolí postav a jejich vnitřních motivací a postojů. Když je pochopíte, můžete se naplno zasmát jim i podobným situacím, které nás každý den obklopují.

Milan Bátor | Další články

Přečtěte si více z rubriky "Divadlo", nebo přejděte na úvodní stranu.

Webarchivováno
Národní knihovnou
ČR

O projektu Ostravan.cz | Kontakty

Vychází z finanční podpory: **OSTRAVA!!!**

© Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz 2013-2025.
Názory, které zazní v textech publikovaných na těchto stránkách, představují vždy subjektivní postoj autorů příspěvků, nikoliv názor vydavatele.

Divadlo 12

Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží

03.02.2025 ostravan.cz ~ Milan Bátor ~ Rubrika: Divadlo ~ Infotype: Nepojmenováno ~ Datum importu: 03.02.2025 12:48 ~ RU / den: 2 752 ~ Vydavatel: Aleš Honus ~ Země: Česko ~ AVE: 1 500,00 Kč ~ GRP: 0,03

Jaký je tvůj vztah k pohádkám? Patří Popelka mezi tvé oblíbené příběhy?

Vztah k pohádkám mám samozřejmě kladný. Kdo by nechtěl, aby celý život byl jedna velká pohádka. Snažím se o to. Pohádky jsou pro mne přirozenou protiváhou k drsným věcem, které se občas na světě dějí. Tahle pohádka je navíc plná humoru. Ten je pro mne na světě to nejdůležitější. Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží. Divák, který má takhle nastavený úhel pohledu na svět, se v této Popelce určitě najde. Vlastně jsem se bavil už od prvních zkoušek. Doufám, že se i diváci dobře pobaví.

Pohádka jako protiklad k drsným věcem. To jsi vyslovil moc hezky. V Popelce se také dějí nehezké věci. Týrání nevlastní dcery ze strany macechy a jejich dcer. Jak si ty osobně tento příběh vykládáš?

Tahle Popelka se nedá. I když nemá drahé šaty s vlečkou, dokáže chytrě manipulovat se svými sestrami. Díky jejich hlouposti je dokáže nastavit tak, že nakonec dosáhne svého. Je to milý humor.

Ve světě klasické hudby je Popelka oblíbeným tématem, vzpomeňme třeba balet Sergeje Prokofjeva. Ještě před tímhle klasikem 20. století se touto pohádkou zabývala francouzská skladatelka, mezzosopranistka a pedagožka Pauline Viardot. Co bys o této osobnosti a konkrétním díle prozradil?

Pauline Viardot byla především zpěvačkou, ale i klavíristkou. Na klavír ji učil hrát sám Franz Liszt. Kdybych měl charakterizovat hudbu, která v Popelce zazní, musel bych použít výraz síla v jednoduchosti. Nečekejte velkou operu s mohutnými sborovými scénami. Samotné dílo je často označováno jako „salónní opereta“. Mezi jednotlivými hudebními čísly najdete vtipný duet Barona s Hrabětem, milostný duet Prince a Popelky, uštěpačný duet Popelčinych sester a mnoho dalších emocemi nabitých částí. Ukazuje to, že Pauline Viardot dokázala napsat velmi působivou hudbu s použitím minimálních prostředků. Není nijak komplikovaná. Sází na pochopení charakteru jednotlivých postav a vykresluje je tak výstižně, jak to jenom jde. Překvapivá bohatost charakterů a emocí na poměrně malé ploše hodinového díla je samozřejmě uchopena s citlivostí pro pěvecký i klavírní part.

Jak probíhá hudební nastudování Popelky? Mohl bys vylíčit, co pro tebe obnáší zkouškový proces? Ono se řekne hudební nastudování, ale málokdo si představit, co všechno pod tím vězí...

V tomhle máme štěstí. Vždycky je to o lidech a já mám velkou radost, že máme v této inscenaci skvělý tým. Ať jsou to sólisté divadla, nebo studenti Fakulty umění, všichni jsou profesionálové a úžasní lidé. Stačí se jen domluvit na věcech, které vytvoří kompaktní celek. Každý z nás je osobitý a nabízí do hry určité výrazové prvky. Spolu pak vybereme, co se v daný moment hodí. Po dnešní zkoušce jsem si jistý, že jsme vybrali dobře. To je příjemná zpráva. Popelka bude doprovázena na klavír. Znamená to, že klavírista s nadsázkou řečeno sehraje roli orchestru i dirigenta současně?

Klavírista hraje roli partnera. Je pravda, že se při nastudování snažím být tmelícím prvkem a vystavět dílo jako celek. O tom vlastně hudební nastudování je. Na představení jsme ale partneři. Je to trochu jiné v tomhle obsazení. Dirigent je vázaný spoustou věcí, my máme daleko větší volnost. Být flexibilní je o mnoho jednodušší, když je nás na jevišti šest. Tato možnost hýbat se ve výrazových nuancích se spíš podobá komorní hudbě.

Jak obtížný je klavírní part pro tebe jako interpreta?

Klavírní part je dobře napsaný. Obsahuje technické prvky z běžné sólové klavírní literatury. I když klavír nemá ambice konkurovat pěveckým partům, velmi často se objeví dost náročná místa, která klavíristu potrápí. Dlužno říct, že nic není samoúčelné. Všechno je podřízeno stavbě celku a když se klavírista trochu zapotí, je to jen proto, aby podpořil vrchol fráze nebo árie.

Popelka je romantická pohádka, je představení určeno především dětským a mladším divákům?

Těm určitě. Jsem si ale jistý, že i jejich dospělý doprovod se bude dobře bavit. Víc by k tomu určitě řekla režisérka inscenace Gabriela Petráková. Za sebe můžu říct, že mě některé dialogy dokážou rozesmát, přestože je poslouchám na zkouškách už druhý měsíc. Takových momentů je tam mnoho.

Ty jsi ale známý vtipálek, který pro legraci nejde nikdy daleko. Odráží se humor také v partituře?

Proto je mi tahle inscenace tak sympatická. Hned po melancholickém úvodu, kdy Popelka sedí ve svém pokoji a popisuje svůj osud, přichází na scénu její sestry. Tam uvidíte, jak komplexně se dá ztvárnit měšťácká hloupost. Dobře promyšlené změny tempa a zajímavé harmonie přesně charakterizují povahu postav, kterým se v jejich lidské omezenosti nemůžete nesmát. Takových momentů si divák užije mnohem víc, ale to už neprozradím.

Inscenační možnosti v komorním prostředí Divadla 12 nejsou příliš opulentní. Netrápil vás nedostatek místa?

Na tuto otázku by asi lépe odpověděli sólisté. Když poslouchám zkoušku z hlediště – tedy vlastně jako divák, je to pro mne naopak příjemné. Dialogy jsou vtipnější i tím, že se odehrávají dva metry před vámi. Vnímat mimiku zpěváků a každý detail jejich pohybu se také nepodaří každý den. A je to autentičtější. Takhle nějak autorka zamýšlela podání tohoto díla. Mimochodem já mám za klavírem místa dost (smích).

To rád slyším. Inscenace dává prostor mladým sólistům, kteří jsou na prahu své profesní dráhy. Jak se ti spolupracuje s protagonisty Popelky?

Moc dobře. Je to jedna z věcí, která této inscenaci sluší. Je to velmi uvěřitelné a opravdové. Dnešní divadlo je takové. Doby, kdy krásná princezna mohla mít v opeře klidně před padesátkou, jsou už dávno pryč. Tenkrát stačil hlas. Inscenací společného projektu **Národního divadla moravskoslezského** a Fakulty umění **Ostravské** univerzity se účastní i studenti, s ohledem na to se vybírá i konkrétní dílo k nastudování. Práce je pak přirozenější a charaktery postav se nijak nepopírají s osobností pěvce. Co je ještě důležitější, a teď se vrátím na začátek rozhovoru: moc si cením lidského přístupu všech členů našeho týmu. Je fajn spolupracovat s mladými umělci a zároveň skvělými lidmi.

Moc dobrá zpráva. Můžeme se tedy těšit na pohádkové představení, které je vtipné, kouzelné, poutavé a nenáročné. Klavírista má dost místa a emoce nemají k publiku dalekou cestu. Lepší pozvání bys snad mohl říct už jen ty jako autor hudebního nastudování a dvorní klavírista Popelky a všech dalších postav. Můžeme tě o to poprosit?

Tato inscenace je skvěle vyvážená v mnoha ohledech. Dětského diváka okouzlí barevností kostýmů a samozřejmě příběhem Popelky tak jako ho všichni známe. Pro dospělé je to přehlídka charakterů jednotlivých postav. V jejich jednání určitě poznáte situace a lidi ze svého okolí. O tom divadlo je. S lehkým úsměvem se můžete vžít do rolí postav a jejich vnitřních motivací a postojů. Když je pochopíte, můžete se naplno zasmát jim i podobným situacím, které nás každý den obklopují.

<https://www.ostravan.cz/89340/klavirista-michal-barta-pred-premierou-popelky-v-ndm-trocha-sebeironie-a-nadhledu-snad-nikomu-neublizi/>

Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží

3.2.2025 12:32 Milan Bátor Divadlo Rozhovor

Pohádkové příběhy jsou nekonečným zdrojem inspirace. Svědčí o tom i opera Popelka francouzské skladatelky, pěvkyně a pedagožky Pauline Viardotové, kterou již brzy uvede Národní divadlo moravskoslezské. Inscenace je nastudována ve spolupráci s Fakultou umění Ostravské univerzity v rámci projektu Operní akademie Ostrava. Režie se ujala Gábina Petráková a scénou navrhnul David Bazika. České přebásnění připravil Juraj Čiernik, kostýmy Marta Roszkopfová a pohybovou spolupráci Roberta Battistini. O hudební nastudování se postaral Michal Bárta, kterého jsme přizvali k rozhovoru. Premiéry Popelky se konají 6. a 8. února na komorní scéně Divadla „12“ Národního divadla moravskoslezského v Ostravě.

Klavírista Michal Bárta.
Foto: Ales Homus

Jaký je tvůj vztah k pohádkám? Patří Popelka mezi tvé oblíbené příběhy?

Vztah k pohádkám mám samozřejmě kladný. Kdo by nechtěl, aby celý život byl jedna velká pohádka. Snažím se o to. Pohádky jsou pro mne přirozenou protiváhou k drsným věcem, které se občas na světě dějí. Tahle pohádka je navíc plná humoru. Ten je pro mne na světě to nejdůležitější. Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží. Divák, který má takhle nastavený úhel pohledu na svět, se v této Popelce určitě najde. Vlastně jsem se bavil už od prvních zkoušek. Doufám, že se i diváci dobře pobaví.

Pohádka jako protiklad k drsným věcem. To jsi vyslovil moc hezky. V Popelce se také dějí nehezke věci. Týráni nevlastní dcery ze strany macechy a jejich dcer. Jak si ty osobně tento příběh vykládáš?

Tahle Popelka se nedá. I když nemá drahé šaty s vlečkou, dokáže chytře manipulovat se svými sestrami. Díky jejich hlouposti je dokáže nastavit tak, že nakonec dosáhne svého. Je to milý humor.

Ve světě klasické hudby je Popelka oblíbeným tématem, vzpomeňme třeba balet Sergeje Prokofjeva. Ještě před tímhle klasikem 20. století

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

- Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží 3.2.2025
- Janáčekův festival slaví 75 let, program jubilejního ročníku byl právě zřejmým 3.2.2025
- Ptáčci v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě: Mimořádně silná inscenace o hledání lidské identity 2.2.2025
- Koncert, na jaký se nezapomíná. Pantera v Ostravě potvrdila smysluplnost svého comebacku 2.2.2025
- Pondělním hostem žveho vysílání Rádía Ostravan bude pořadatel soutěže kapel Liheň Marek Slonina 2.2.2025
- Hudební výlety roku 2025 odstartují ve Frýdku-Místku: Pořadatelé představují i nové webové stránky 1.2.2025
- Těšínské divadlo uvedlo Máchův Máj jako pastvu pro oči plnou symbolů, lemmoty i expresivního herectví 1.2.2025
- Inscenace Kerouac ve Studiu G dokazuje, že Pavel Gejguš má dobrý cit pro komorní životopisné čty 31.1.2025
- Futurum a Roman Dragoun v Pamíku: Jízdenka do minulosti, která dává smysl i dnes 30.1.2025
- Herec Vít Roleček před premiérou Ptáčků v NDM: Mně se zatím v životě vyplatilo před nižším neutkat 30.1.2025

POSLOUCHEJTE RÁDIO OSTRAVAN

12:00 – 13:00

JAZZ

TUTU
Expectation

Více na: radioostravan.cz

KALENDRÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Úterý Čtvrtek Pátek Sobota Úterý

Pyrecult 20:00
BARRAK Music Club
04.02.2025

DIVADLO

Úterý Středa Čtvrtek Pátek Pátek

Andrzej Saramonowicz - Testosteron 18:30
Divadlo Jiřího Myrona
04.02.2025

Pavel Haas - Šarlatán 18:30
Divadlo Antonína Dvořáka
04.02.2025

OSTATNÍ

Středa Úterý Středa Úterý Středa

Barbora Ilíč. Politika identity | Přednáška 18:00
PLATO, městská galerie současného umění
05.02.2025

Kalendář akcí poskytují: **OSTRAVAINFO!!!**

Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

se touto pohádkou zabývala francouzská skladatelka, mezzosopranistka a pedagožka Pauline Viardot. Co bys o této osobnosti a konkrétním díle prozradil?

Pauline Viardot byla především zpěvačkou, ale i klavíristkou. Na klavír ji učil hrát sám Franz Liszt. Kdybych měl charakterizovat hudbu, která v Popelce zazní, musel bych použít výraz síla v jednoduchosti. Nečekejte velkou operu s mohutnými sborovými scénami. Samotné dílo je často označováno jako „salónní opereta“. Mezi jednotlivými hudebními čísly najdete vtipný duet Barona s Hrabětem, milostný duet Prince a Popelky, uštěpačný duet Popelčiných sester a mnoho dalších emocemi nabitých částí. Ukazuje to, že Pauline Viardot dokázala napsat velmi působivou hudbu s použitím minimálních prostředků. Není nijak komplikovaná. Sází na pochopení charakteru jednotlivých postav a vykresluje je tak výstižně, jak to jenom jde. Překvapivá bohatost charakterů a emocí na poměrně malé ploše hodinového díla je samozřejmě uchopena s citlivostí pro pěvecký i klavírní part.

Jak probíhá hudební nastudování Popelky? Mohl bys vylíčit, co pro tebe obnáší zkouškový proces? Ono se řekne hudební nastudování, ale málokdo si představí, co všechno pod tím věží...

V tomhle máme štěstí. Vždycky je to o lidech a já mám velkou radost, že máme v této inscenaci skvělý tým. Ať jsou to sólisté divadla, nebo studenti Fakulty umění, všichni jsou profesionálové a úžasní lidé. Stačí se jen domluvit na věcech, které vytvoří kompaktní celek. Každý z nás je osobitý a nabízí do hry určité výrazové prvky. Spolu pak vybereme, co se v daný moment hodí. Po dnešní zkoušce jsem si jistý, že jsme vybrali dobře.

To je příjemná zpráva. Popelka bude doprovázena na klavír. Znamená to, že klavírista s nadsázkou řečeno sehraje roli orchestru i dirigenta současně?

Klavírista hraje roli partnera. Je pravda, že se při nastudování snažím být tmelícím prvkem a vystavět dílo jako celek. O tom vlastně hudební nastudování je. Na představení jsme ale partneři. Je to trochu jiné v tomhle obsazení. Dirigent je vázaný spoustou věcí, my máme daleko větší volnost. Být flexibilní je o mnoho jednodušší, když je nás na jevišti šest. Tato možnost hýbat se ve výrazových nuancích se spíš podobá komorní hudbě.

Jak obtížný je klavírní part pro tebe jako interpreta?

Klavírní part je dobře napsaný. Obsahuje technické prvky z běžné sólové klavírní literatury. I když klavír nemá ambice konkurovat pěveckým partům, velmi často se objeví dost náročná místa, která klavíristu potrápí. Dlužno říct, že nic není samoúčelné. Všechno je podřízeno stavbě celku a když se klavírista trochu zapotí, je to jen proto, aby podpořil vrchol fráze nebo árie.

Popelka je romantická pohádka, je představení určeno především dětským a mladším divákům?

Těm určitě. Jsem si ale jistý, že i jejich dospělý doprovod se bude dobře bavit. Víc by k tomu určitě řekla režisérka inscenace Gabriela Petráková. Za sebe můžu říct, že mě některé dialogy dokážou rozesmát, přestože je poslouchám na zkouškách už druhý měsíc. Takových momentů je tam mnoho.

Ty jsi ale známý vtipálek, který pro legraci nejde nikdy daleko. Odráží se humor také v partituře?

Proto je mi tahle inscenace tak sympatická. Hned po melancholickém úvodu, kdy Popelka sedí ve svém pokoji a popisuje svůj osud, přichází na scénu její sestry. Tam uvidíte, jak komplexně se dá ztvárnit měšťácká hloupost. Dobře promyšlené změny tempa a zajímavé harmonie přesně charakterizují povahu postav, kterým se v jejich lidské omezenosti nemůžete nesmát. Takových momentů si divák užije mnohem víc, ale to už neprozradím.

Inscenační možnosti v komorním prostředí Divadla 12 nejsou příliš

Na tuto otázku by asi lépe odpověděli sólisté. Když poslouchám zkoušku z hlediště – tedy vlastně jako divák, je to pro mne naopak příjemné. Dialogy jsou vtipnější i tím, že se odehrávají dva metry před vámi. Vnímat mimiku zpěváků a každý detail jejich pohybu se také nepodaří každý den. A je to autentičtější. Takhle nějak autorka zamýšlela podání tohoto díla. Mimochodem já mám za klavírem místa dost (*smích*).

To rád slyším. Inscenace dává prostor mladým sólistům, kteří jsou na prahu své profesní dráhy. Jak se ti spolupracuje s protagonisty Popelky?

Moc dobře. Je to jedna z věcí, která této inscenaci sluší. Je to velmi uvěřitelné a opravdové. Dnešní divadlo je takové. Doby, kdy krásná princezna mohla mít v opeře klidně před padesátkou, jsou už dávno pryč. Tenkrát stačil hlas. Inscenací společného projektu Národního divadla moravskoslezského a Fakulty umění Ostravské univerzity se účastní i studenti, s ohledem na to se vybírá i konkrétní dílo k nastudování. Práce je pak přirozenější a charaktery postav se nijak nepopírají s osobností pěvce. Co je ještě důležitější, a teď se vrátím na začátek rozhovoru: moc si cením lidského přístupu všech členů našeho týmu. Je fajn spolupracovat s mladými umělci a zároveň skvělými lidmi.

Moc dobrá zpráva. Můžeme se tedy těšit na pohádkové představení, které je vtipné, kouzelné, poutavé a nenáročné. Klavírista má dost místa a emoce nemají k publiku dalekou cestu. Lepší pozvání bys snad mohl říct už jen ty jako autor hudebního nastudování a dvorní klavírista Popelky a všech dalších postav. Můžeme tě o to poprosit?

Tato inscenace je skvěle vyvážená v mnoha ohledech. Dětského diváka okouzlí barevností kostýmů a samozřejmě příběhem Popelky tak jako ho všichni známe. Pro dospělé je to přehlídka charakterů jednotlivých postav. V jejich jednání určitě poznáte situace a lidi ze svého okolí. O tom divadlo je. S lehkým úsměvem se můžete vžít do rolí postav a jejich vnitřních motivací a postojů. Když je pochopíte, můžete se naplno zasmát jim i podobným situacím, které nás každý den obklopují.

Milan Bátor | [Další články](#)

Přečtěte si více z rubriky "[Divadlo](#)", nebo přejděte na [úvodní stranu](#).

Webarchivováno
Národní knihovnou
ČR

Vychází za finanční podpory:

OSTRAVA!!!

O projektu [Ostravan.cz](#) | [Kontakty](#)

© Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz 2013-2025.
Názory, které zazní v textech publikovaných na těchto stránkách, představují vždy subjektivní postoj autorů příspěvků, nikoliv názor vydavatele.

